

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

เพื่อเป็นการส่งเสริมและอํารงไว้ซึ่งเกียรติ ระเบียบวินัย และความสงบเรียบร้อยในการ
ประพฤตินของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑๐ (๖/๒๕๕๘)
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย วินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย วินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับ
ข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและให้
หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการต่างๆ ที่ต้องมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามด้วย

“บุคลากรของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ อาจารย์ประจำตามสัญญาและเจ้าหน้าที่ประจำ
ตามสัญญา ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

หมวด ๒

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จักต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยในลักษณะของสุภาพชน หรือแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด อันได้แก่

(๑) ในงานพิธีและในการสอบไล่หรือการสอบกลางภาค ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๒) ในกรณีที่มีเครื่องแบบเฉพาะในห้องทดลองปฏิบัติงานหรือเครื่องแบบเฉพาะสายอาชีพ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) ในโอกาสทั่วไปให้นักศึกษาแต่งกายสุภาพ

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนในฐานะเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรม และจรรยา มารยาทที่ดีงาม ต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพ ให้ความเคารพ ไม่แสดงอาการลบหลู่ ดูหมิ่น และต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้มีอำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องไม่นำสุราหรือของมีเมาใดๆ เข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัยและต้องไม่เสพสุราหรือของมีเมาใดๆ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ตนเอง หรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องไม่เล่น หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือสนับสนุนการพนันใดๆ เป็นอันขาด รวมทั้งไม่เข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่มีการเล่นการพนันด้วย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุสมควร เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยขอตรวจบัตรประจำตัวนักศึกษา นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เช่น ในการใช้บริการห้องสมุดหรือห้องปฏิบัติการต่างๆ ในห้องสอบ หรือในมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย และรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันโดยไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือทะเลาะวิวาทกันในหมู่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ รวมทั้งสถาบันอื่น และบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๕ โทษทางวินัย มี ๖ สถาน ดังนี้

(๑) มอบหมายให้ปฏิบัติงานอันมีคุณประโยชน์ ต่อส่วนรวม

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๒ ภาคการศึกษา

(๕) ระเบียบการเสนอขออนุมัติให้ได้รับปริญญาบัตร มีกำหนดตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๒ ภาคการศึกษา

(๖) ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ นักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดวินัยตามความในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๔ แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับลงโทษตามข้อ ๑๗ หรือ ข้อ ๑๘ ให้ลงโทษตามข้อ ๑๕ (๑) (๒) (๓) ตามแต่กรณี

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยต่อไปนี้ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงให้ลงโทษพักการศึกษาหรือระเบียบการเสนอขออนุมัติให้ได้รับปริญญาบัตร

(๑) ลักทรัพย์ ฉ้อโกง ปลอมเอกสาร หรือใช้เอกสารปลอมเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) กระทำการใดๆ โดยจงใจ หรือฝ่าฝืน เป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์ และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

(๓) ประพฤติผิดวินัยตามความในข้อ ๑๖ (๒) หรือ ข้อ ๑๖ (๓) แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยร้ายแรงต่อไปนี้ ให้ลงโทษโดยให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๑) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๒) เป็นตัวการยุยงและก่อเหตุรุนแรงร้ายแรงให้เกิดขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัย เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

(๓) กระทำการทุจริต หรือประพฤตินิষอบอันเป็นการเสื่อมเสียร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ นักศึกษาผู้ใดกระทำทุจริตในการสอบหรือพยายามทุจริตในการสอบของมหาวิทยาลัย หากเป็นการกระทำผิดไม่ร้ายแรงซึ่งต้องลงโทษไม่ถึงระดับให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาให้ลงโทษพักการศึกษา หรือระเบียบการเสนอขออนุมัติให้ได้รับปริญญาบัตร สุดแต่ความร้ายแรงของการกระทำและให้ถือว่าสอบตกในรายวิชานั้น

ข้อ ๒๐ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยนอกเหนือจากข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ ให้ลงโทษตามข้อ ๑๕ ตามควรแก่กรณี โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติการณ์ในการกระทำและความเสียหายที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๒๑ เมื่อความปรากฏอันเป็นการประพฤติดิวินัย หรือมีการกล่าวหาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่พึงต้องรับโทษตามข้อบังคับฉบับนี้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน จากบุคลากรของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการและเลขานุการ และในกรณีจำเป็นอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ในกรณีที่นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยรับสารภาพต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้นจะไม่ตั้งคณะกรรมการวินัยศึกษาเพื่อพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้ และในกรณีที่นักศึกษาผู้กระทำความผิดวินัยรับสารภาพต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษา คณะกรรมการวินัยนักศึกษาจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ และให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวหรือคณะกรรมการวินัยนักศึกษาทำความเห็นเสนอมหาวิทยาลัย ต่อไป

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาดำเนินการสอบสวนโดยมิชักช้าให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวนจากอธิการบดีได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน ไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๒๓ การประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษาต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ให้ถือเสียงข้างมากถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีอำนาจเรียกนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยมาสอบสวน รวมทั้งขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินัยนักศึกษาได้

เมื่อได้ทำการสอบสวนการกระทำความผิดวินัยดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้เสนอเรื่องความเห็นต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๕ ในการดำเนินการพิจารณาทางวินัยตามข้อบังคับนี้ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาต้อง
ให้โอกาสนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมี
โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้ง
หรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

ข้อ ๒๖ ในการสอบปากคำนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ห้ามมิให้คณะกรรมการวินัย
นักศึกษาผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ

ข้อ ๒๗ ในการสอบปากคำนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษา
เรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน
เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน
หรือกรณีที่มีการสอบปากคำนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหา

การสอบปากคำนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญไว้ เมื่อได้
บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับ
ว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการวินัย
นักศึกษาทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า
ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้
บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน
กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

หมวด ๔

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครองโดยอนุโลม โดยให้มหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๕

ระยะเวลา

ข้อ ๒๙ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก
แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิม
เป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดให้นับดังนี้

(๑) กรณีเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือเป็นคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ให้นับวัน
สิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการสำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือ
เป็นคณะกรรมการวินัยนักศึกษา

(๒) กรณีเป็นบุคคลที่ต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมาย หรือโดยคำสั่งของบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือเป็นคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา ตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๖

การลงโทษ

ข้อ ๓๐ ให้อธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษความผิดทางวินัย นักศึกษาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๕ เมื่อได้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้รีบแจ้งต่อบิดา มารดาหรือผู้ปกครองนักศึกษา ผู้นั้น และอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วแต่กรณี เพื่อทราบ และให้บันทึกในทะเบียนประวัตินักศึกษาด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม